

Overdenking in de dienst voor kerk en wijk, Capelle-Schollevaar, 29 april 2007, 16.00 uur

Thema: 'Veertig, periode van voorbereiding', n.a.v. Exodus 34: 27-28 en Handelingen 1: 1-8 (kern: vers 3)

1. God roept! Hij vindt ons waardevol!

Ik leg u twee situaties voor. In de eerste situatie werkt u ergens in een bedrijf, waar u het niet zo naar uw zin heeft. Met de collega's klikt het niet zo, en u zou best graag wat meer verdienen. Dus u gaat personeelsadvertenties bekijken, en u gaat hier en daar solliciteren. Dan vraagt zo'n personeelschef in een sollicitatiegesprek: 'Waarom wilt u hier graag werken?' En u zegt bijvoorbeeld: 'Nou, deze baan lijkt me erg leuk, veel leuker dan mijn huidige baan, ik heb eigenlijk wel behoefte aan een verandering.'

Dat is de eerste situatie. En dan de tweede situatie. U werkt in een bedrijf, en u vindt het best goed gaan.

Maar op een dag belt de directeur van een ander bedrijf u op, en hij zegt: 'Joh, zou je niet bij mij willen komen werken? Ik zou jou heel graag in dienst nemen.

Desnoods wil ik je huidige werkgever ook nog een vergoeding geven, omdat je huidige baas in jou heeft geïnvesteerd. Ik wil voor je betalen. En op mijn kosten mag je ook nog een opleiding volgen.' Als u die twee situaties nou vergelijkt, in welke situatie voelt u zich dan meer gewaardeerd? In de eerste, als u zelf behoefte voelt aan een andere baan, of in de tweede situatie, waarin er een beroep op u wordt gedaan?

Het lijkt me duidelijk! In de tweede situatie voel je je veel meer gewaardeerd als mens. Toch?

Dat geldt ook in jouw sportteam. Stel je voor dat er op een dag iemand langs de lijn staat te kijken, en later word jij opgebeld: 'Zou je niet bij ons willen komen spelen? Je krijgt bij ons een heel intensieve training, wij bieden je mogelijkheden die je nu nog niet hebt.' Dat is een hele eer, als je gescout wordt. En het is leuk als je zo'n trainingsaanbod krijgt. Veel leuker dan dat je alleen maar van club verandert als je daar zélf behoefte aan hebt.

Als het over werk gaat, of over sport, dan voelen we dat met elkaar haarfijn aan. Maar als het over geloof gaat, dan lijkt het wel alsof we opeens anders redeneren. Meestal, als het over geloof gaat, zeggen we: 'Ja, ik heb daar wel behoefte aan.' Aan de kerk, of aan bidden. Of we zeggen: 'Nou, nee, ik heb daar niet zo'n behoefte aan.' Of 'Ik ga soms wel naar de kerk, soms wil ik dat opeens.'

Als het dus om geloof gaat, gaan we heel sterk uit van onze eigen behoeften. Wat wil ik? En waar heb ik niet zo'n zin in? Maar eigenlijk zijn we dan als die sollicitant, die zelf wat gaat rondsnuffelen.

Weet u wat ik nou zo mooi vind? De Bijbel draait het radicaal om! Eigenlijk gaat het er helemaal niet om of wij behoefte hebben aan God. God heeft behoefte aan ons! Hij heeft ons nodig! Hij wil ons inschakelen in Zijn dienst! God is de God die ons roept!

God is niet een soort ober, een soort kosmische butler, die op afroep beschikbaar is om ons te helpen als wij daar behoefte aan hebben. Nee, Hij komt binnen in ons

leven en Hij zegt: 'Jou moet Ik hebben! Jou heb Ik nodig!'

De hele Bijbel door zien we dat God mensen roept. Hij roept Noach, en Hij zegt: 'Noach, Ik heb je nodig, bouw een ark!' Hij roept Abram, en Hij zegt: 'Abram, ga op reis naar een land dat Ik je zal wijzen.' God roept Mozes: 'Kom op, Mozes, Ik heb je nodig.' En later roept Jezus Zijn twaalf leerlingen. Eén voor één: 'Volg Mij! Ga met Me mee!'

2. God heeft ook voor ons betaald

De Bijbel draait het dus hélemaal om! Geloof is niet iets wat voortkomt uit menselijke behoeften. Zo van: 'Tja, ik zou best weleens wat meer met geloof willen...' Dat kán. Je kunt dat gevoel hebben. Maar als je dan verder zoekt naar God, dan zul je steeds meer ontdekken: 'Hé, God is blijkbaar op zoek naar Mij!'

En God vindt ons zó waardevol, zó belangrijk, dat Hij zegt: 'Ik wil nog voor je betalen ook. Hoe hoog de prijs ook is!' dat is precies de reden dat Jezus op aarde gekomen is. Jezus, de Zoon van God. Hij heeft Zijn leven gegeven aan het kruis, om al onze schuld bij God af te betalen. Om de straf te dragen die wij met al onze fouten zelf zouden verdienen.

Jezus riep aan het kruis: 'Het is volbracht!' En wij, wij mogen vrijuit gaan. Met een nieuw begin, een schone lei. En God zegt: 'Zó kan Ik je gebruiken. Ik wil je inschakelen in Mijn grote werk op deze aarde. Want er is héél veel te doen. Er is onrecht, en Ik wil graag dat er meer recht komt. Er is oorlog, er is ruzie en haat, Ik wil dat er vrede komt, en veiligheid. Er is honger en armoede, Ik wil dat er voedsel is, dat er mogelijkheden zijn voor iedereen. En Mijn boodschap, het Evangelie van Jezus Christus, dat moet de hele wereld over. Ik wil dat iedereen het weet, dat iedereen Mij zal leren kennen.'

Zó komt God bij ons, en Hij schakelt ons in. Misschien bent u pas bezig om het geloof te verkennen. Misschien bent u al járenlang onderweg met God. Maar Zijn boodschap geldt voor iedereen: 'Ik wil je gebruiken, Ik wil je inschakelen!'

3. En God wil ons ook voorbereiden, vormen

En wat is nou het mooie van het getal veertig? Dat we in de Bijbel lezen dat God mensen ook voorbereidt op hun taak, en heel vaak is dat in veertig dagen of in veertig jaar. Veertig is het getal van de voorbereiding, je kunt ook zeggen: het getal van de opleiding. Veertig jaar moest Mozes in de woestijn wonen, veertig jaar moest hij geduld leren, en wijsheid ontwikkelen, om daarna het volk Israël uit Egypte te kunnen leiden, uit de slavernij. Vervolgens verbleef dat volk Israël veertig jaar in de woestijn, om door God gevormd te worden, voorbereid op de intocht in het beloofde land. Onderweg kwam het volk bij de berg Sinaï, en daar

kreeg Mozes van God Zelf een wet voor het volk Israël. Veertig dagen lang was Mozes op de berg. Veertig dagen lang gaf God hem instructie: 'Zó en zó wil Ik dat Mijn volk leeft.'

Verderop in de Bijbel, in het Nieuwe Testament, lezen we dat Jezus veertig dagen in de woestijn verbleef. Hij werd daar op de proef gesteld door de duivel. Veertig dagen van voorbereiding waren het. En na die veertig dagen was Jezus er klaar voor, om Zijn werk in het openbaar te gaan doen. En als Jezus gestorven is, en weer opgestaan, dan verschijnt Hij veertig dagen lang aan Zijn leerlingen. In die periode van veertig dagen, tussen Pasen en Hemelvaart, geeft de Meester instructie aan Zijn volgelingen. 'Zó moeten jullie met Mijn boodschap de wereld in.' We hebben het gelezen in Handelingen 1:2 Jezus werd opgenomen in de hemel, 'nadat Hij de apostelen die Hij door de Heilige Geest had uitgekozen, had gezegd wat hun opdracht was.' En vervolgens lezen we in vers 3: 'Na zijn lijden en dood heeft Hij hun herhaaldelijk bewezen dat Hij leefde; gedurende veertig dagen is Hij in hun midden verschenen en sprak hij met hen over het koninkrijk van God.'

Feitelijk is dát het patroon in de hele Bijbel. Zo gaat God met mensen om. Zó gaat Hij ook om met u, met jou en met mij. Hij komt binnen in ons leven, ook vandaag, en Hij zegt: 'Jou hebt Ik nodig! Ik wil je inschakelen in Mijn dienst. Jezus heeft aan het kruis ook jou vrijgekocht. Ik vind je zó waardevol, dat Ik álles voor je over heb gehad. En nu roep Ik je om voor Mij op pad te gaan. Maar Ik laat je niet zómaar gaan. Ik wil je helpen om een leven te leiden dat kwaliteit heeft. Een leven waarin je écht wat betekent voor anderen. Een leven dat diepe zin heeft. En daarom wil Ik ook jou voorbereiden.'

Twee vragen liggen dus vanmiddag op tafel. 1: laten wij ons door God gebruiken in Zijn dienst? En 2: laten wij ons ook vormen, zijn we bereid ons te laten opleiden door God?

4. Hoe laat je je vormen door God?

Als u zegt, als jij zegt: 'Ja! Ik wil met God op pad! Ik vind het een hele eer, als Hij mij roept,' als u dat zegt, - en dat hoop ik! - dan is natuurlijk de vraag: wat betekent dat voor ons, die vorming? Die voorbereiding, die opleiding?

Ik dacht even aan de Joden. Van jongsaf aan leren de kinderen in het Jodendom om de Bijbel te lezen, in het Hebreeuws. En levenslang is dat een leerproces. Joden zijn zich er heel erg van bewust, dat leven met God nooit oppervlakkig kan. Dat vraagt om studie. Studie vooral van de torah, de eerste vijf bijbelboeken. Niet voor niets heeft het Joodse volk enorm veel intellectuelen voortgebracht, grote denkers en uitvinders.

Diezelfde uitdaging ligt vanmiddag bij ons. Laten we ons vormen? Door intensief met de Bijbel bezig te zijn. Niet een beetje oppervlakkig, maar willen we echt graven in het Woord? Willen we ons laten vormen in de kerk? En bijvoorbeeld op een bijbelkring? En boeken, leest u weleens een goed boek over hoe je als christen

leeft? Er zijn hier allerlei christelijke boekhandels in de buurt, Kom en Zie en Lindenberg en Van der Graaf, er zijn zóveel mogelijkheden. Veertig minuten per dag voor de omgang met God, bidden, bijbelstudie doen, lezen. Zou dat teveel zijn? Misschien kunt u beginnen met veertig minuten per wéék. Maar laat u vormen in de dienst van God! De HERE verlangt ernaar dat wij mensen zijn met kwaliteit. Voor Hem zijn we van onschatbare waarde.

5. 'Ik heb geen ander plan...'

Ik wil afsluiten met een legende. Een oud verhaal dat niet in de Bijbel staat, maar wel veelzeggend is. Het is een legende over de hemelvaart.

Als Jezus de hemel binnenkomt, dan is het één groot feest! De bazuinen schallen, en de engelen juichen! En dan zeggen de engelen tegen de Here Jezus: 'Nu heeft U al Uw werk op aarde gedaan, U heeft alles afgemaakt. Maar hoe moet het nu doorgaan daar op aarde? Hoe komt die boodschap nu verder?' En dan zegt Jezus: 'Daar heb Ik mensen voor geroepen. Mijn leerlingen, die zullen de wereld ingaan, die zullen mijn Evangelie doorgeven. Die zullen in Mijn naam strijden voor het recht, voor de vrede. Zij zullen mensen in nood helpen, en eenzamen opzoeken. Zij zullen troost bieden aan mensen met verdriet. Zij zullen Mij vertegenwoordigen in de wereld.'

En als Jezus dat zegt, dan schrikken de engelen. 'Maar Meester', zeggen ze, 'Weet U dan niet hoe mensen zijn? Dat ze gauw ontmoedigd zijn? En dat ze vaak heel gemakzuchtig zijn? Dat ze lang niet altijd trouw zijn aan God? Dat ze zich vaak helemaal niet echt van harte inzetten? Hoe moet dat nu, als dat mislukt? Als Uw volgelingen op aarde het erbij laten zitten?'

En dan zegt Jezus: 'Ik heb geen ander plan.'

Dat is het, gemeente! U en ik, wij zijn in Gods ogen waardevolle, kostbare mensen. Hij Zelf roept ons. En Hij wil ons vormen voor onze taak. Een vorming die levenslang doorgaat. Laat u vormen! Laat u gebruiken! Want je kunt bij niemand beter in dienst zijn dan bij de almachtige God! Amen.